

Súlyosítás az Országgyűlés Hivatala sérelmére elkövetett sikkasztási ügyben

A T. B. K. és társai ellen sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt indult büntetőügyben a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2020. július 16-án meghozott ítéletével az I. r. vádlott végrehajtandó börtönbüntetését 3 évre súlyosította, a vele szemben elrendelt vagyonekobbzást ugyanakkor mellőzte. Az I. r. vádlottat külön mintegy hat és fél millió forint, a II. r. vádlottal együtt fél millió forint kártérítés és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az Országgyűlés Hivatala felé. A magánszemély sértettek által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. P. R. III. r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélethez képest magasabb összegben, 4.900.000 forintra rendelt el vagyonekobbzást. Különböző arányban kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség és a kártérítéssel összefüggő eljárási illeték megfizetésre.

Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. szeptember 25-én meghozott ítéletével

- T. B. K. I. r. vádlottat folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 400.000 forint pénzbüntetésre, valamint 3.415.000 forint vagyonekobbzásra;
- E. Ö. volt címzetes törzsőrmester II. r. vádlottat folytatólagosan, bűnszegdként, üzletszerűen nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre – felfüggesztett börtönbüntetésre, 300.000 forint pénzbüntetésre, valamint lefokozásra;
- P. R. III. r. vádlottat folytatólagosan, üzletszerűen, jelentős értékre elkövetett orgazdaság büntette miatt 1 év 4 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésre, 200.000 forint pénzbüntetésre, valamint 1.145.000 forint vagyonekobbzásra;
- P. L. IV. r. vádlottat orgazdaság vétsége miatt 120.000 forint pénzbüntetésre és 10.000 forint vagyonekobbzásra ítélte.

Ezen túlmenően kártérítés megfizetésére kötelezte az I. és II. r. vádlottat mintegy 7 millió forint összegben az Országgyűlés Hivatala, a III. r. vádlottat pedig összesen 270.000 forint összegben két magánszemély sértett felé. Ugyanakkor két sértett polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült közel 5 millió forint bűnügyi költség túlnyomó részének megfizetésére különböző arányban a vádlottakat kötelezte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint T. B. K. I. r. vádlott 2011 szeptemberétől az Országgyűlés Hivatala alkalmazásában állt, 2016. január 31-ig a Parlament, majd 2016. február 1-jétől a Képviselői Irodaház épületében dolgozott raktárosként. Élettársa, a II. r. vádlott ebben az időszakban a Parlament épületében teljesített szolgálatot objektum őrként, P. L. IV. r. vádlott szintén az Országgyűlés Hivatalánál dolgozott karbantartóként, az ő testvére pedig P. R. III. r. vádlott. Az I. r. vádlott 2015 ősztől az Országgyűlés Hivatal tulajdonát képező és raktárosként kezelésére bízott számítógépeket, monitorokat és egyéb informatikai eszközöket tulajdonított el közel 15 millió forint értékben úgy, hogy azokat az épületekből a személybejáraton keresztül nagyméretű táskába, illetve a mélygarázsban parkoló autójába csomagoltába rejtve kihozta. Az informatikai eszközök átpakolásában és kijuttatásában a II. r. vádlott – kétséget kizáró módon legalább 500.000 forint értékű számítástechnikai eszköz esetében – segítséget nyújtott neki, kihasználva azt, hogy a parlamenti dolgozók csomagellenőrzésen nem esnek át. Ezt követően az I. r. vádlott az eltulajdonított eszközöket a kereskedelmi árán

lényegesen alacsonyabb áron eladta és átadta részben a III. vádlottnak, részben ismeretlen személyeknek. Az egyik átadásnál a IV. r. vádlott is jelen volt. A III. r. vádlott az általa is tudottan sikkasztásból származó eszközök nagy részét tovább értékesítette. Az I. r. vádlottól általa megszerzett kb. 10 millió forint összértékű informatikai eszközök nagy részét lefoglalták, így az okozott kárból 7,5 millió forint megtérült. A váddal ellentétben az elsőfokú bíróság a IV. r. vádlott esetében nem látta minden esetben kétséget kizáró módon megállapíthatónak, hogy a lefoglalt eszközök az Országgyűlés Hivatala tulajdonát képezik, illetve azt, hogy a IV. r. vádlott tisztában lett volna azok bűnös eredetével. Annak érdekében, hogy a készlethiányt leplezze, az I. r. vádlott meghamisította a raktári nyilvántartásokat olyan valótlan bejegyzésekkel, mintha a hiányzó informatikai eszközök kivételét és üzembe helyezését a Parlament Informatikai Főosztálya igényelte volna.

Az I. és a II. r. vádlott következetesen tagadták a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését, míg a III. és IV. r. vádlottak az átvétel és a tovább értékesítés tekintetében ténybeli beismerő vallomást tettek, azt azonban tagadták, hogy tisztában lettek volna az eszközök bűnös eredetével.

A törvényszék ítélete ellen a katonai ügyész az I. r. vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, míg az I., II., III. vádlottak és védőik elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az elsőfokú ítélet a IV. r. vádlott tekintetében a kihirdetés napján jogerőre emelkedett. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

A másodfokú eljárás során a védők a korábbi indítványukat megváltoztatva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú katonai tanács új eljárásra utasítására tettek indítványt. A vádlottak továbbra is tagadták bűnösségüket.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyészség okirati bizonyításra irányuló indítványának helyt adva tárgyalást tartott az ügyben, majd a felek hozzájárulásával 2020. július 16-án tanácsulésen hozta meg határozatát. Az elsőfokú ítélet teljeskörű felülbírálatát követően a felmentésre, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló vádlotti és védői indítványokat nem találta alaposnak. Megállapította, hogy a védő kirendelése és a tanúzási figyelmeztetések során a törvényszék valóban megsértette a perrendi szabályokat, ezek azonban csupán relatív szabálysértések voltak, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem adhattak okot.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével állapított meg valamennyi vádlott esetében terhelő tényállást. Az I. és II. r. vádlottak bűnösségét egyebek mellett alátámasztották az igazságügyi (írás- és hangtechnikai) szakértői vélemények, az Országgyűlés Hivatalában dolgozó munkatársak és az eltulajdonított laptopokat megvásárlók tanúvallomásai, az okirati bizonyítékok, a lefoglalás, a helyszíni szemle és a bizonyítási kísérlet eredménye. Az ítéltábla is bizonyítottnak látta, hogy P. R. III. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy az I. és II. r. vádlottaktól átvett informatikai eszközök bűncselekményből származnak. Az elsőfokú bíróság okszerű bizonyítékértékelő tevékenységét támadó fellebbezések a felülmérlegelés tilalma folytán nem vezethettek eredményre. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kisebb mértékben megalapozatlan volt, amely a másodfokú tárgyaláson felvett okirati bizonyítás és az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt. Erre tekintettel a másodfokú bíróság pontosította az Országgyűlés Hivatalától eltulajdonított és a lefoglalással megtérült informatikai eszközök értékét. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlott a bizalmi helyzetével visszaélve kitartóan valósította meg a vagyon elleni bűncselekményeket, amelyek elkövetésébe akkori élettársát is bevonta, a másodfokú bíróság 3 évre súlyosította börtönben végrehajtandó szabadságvesztését. Az elsőfokú bíróság által

kiszabott büntetéseket az ítélet tábla egyebekben törvényes találta, azok megfelelnek az ún. belső arányosság követelményének, valamint az egyéni és társadalmi bűnmegelőzési céloknak. A bűnös úton elért vagyongyarapodás az I. r. vádlott esetében a polgári jogi igény megítélésével kimerült, ezért az azon felüli összeg tekintetében az ítélet tábla mellőzte a vagyonek kobzást. A III. r. vádlottal szemben azonban indokolt volt a vagyonek kobzás összegét magasabban megállapítani az általa értékesített és a lefoglalással vissza nem szerezhető informatikai eszközök értékének erejéig. Mivel az orgazdaság bűncselekményének fogalmilag nincs sértettje, a magánszemélyek által bejelentett polgári jogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra kellett utasítani. A bűnügyi költség és a lefoglalásra vonatkozó rendelkezések módosításával az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helyben hagyta.

Az elsőfokú bíróság ítélete T. B. K. I. r., E. Ö. volt címzetes egy. törzsőrmester II. r., és P. R. III. r. vádlottak vonatkozásában a fent írt változtatásokkal 2020. július 16. napján jogerőre emelkedett és a II. r. és III. r. vádlottak szabadságvesztései kivételével végrehajthatóvá vált.

Az ítélet tábla haladéktalanul gondoskodott a határozat érintettek részére történő kézbesítéséről.

Budapest, 2020. július 22.

*Fővárosi Ítélet tábla
Sajtótitkárság*